E lumea un deşert, un pustiu!

E lumea deșert, e pustiu,

Nu-i nimic de ales, de iubit;

N-avem de gând să rămânem în ea,

Nici regret pentru ce n-am dorit.

A mers Însuși Domnul prin ea

Arătându-ne drumul cel bun,

Un drum sigur ca dragostea Sa

Fără spaime și griji ce răpun.

Un drum ne e dat către El,

De-ai Să-i pași cu iubire-nsemnat,

Iar Isus ni-i speranță și tel

Și lumină și har minunat.

Căci Mielul străpuns azi e-n cer;

A trecut noaptea neagră cu spini.

E la Tatăl în slăvi ce nu pier

Și-ntărește pe-ai Săi peregrini.

Cu El savura-vom cândva,

În lumina sfințeniei, sus,

Bucuria și dragostea Sa

Într-o pace ce n-are apus.

Comori ce ne fac să-L dorim

Curg mereu de la inima Sa;

Într-o zi vom cunoaște deplin

Plinătatea ascunsă în ea.

O, vino Isuse slăvit

Să săruți ochi ce azi încă plâng.

Ne-ai condus din priviri, ne-ai iubit;

Du-ne-acas ca pe snopi ce se strâng

Iar cât zăbovi-vei să vii

Te-om urma bucuroși, așteptând;

Ca toiag și nuia s-or sfârși

Când ni-i strânge la pieptul Tău blând.

clickbible.org